BIBLIOTECA CENTRALĂ „ASOCIAȚIUNEA” SIBIU

ANUL XV. — Nr. 2818

DIRECTORI FONDATORI:
E. EMILIAN și E. MUNTEANU
DIRECTORI: AL. MUNTEANU, N. PAPAGHEORGHE

Proprietatea:
GAZETA SPORTURILOR S. A.
Inscris în reg. public. Tribunalul Ilfov
Secția I com. No. 9.769/1938

BIUROURILE:
Strada Anghel Saligny No. 2
București

6 Pagini 3 LEI

Gazeta Sporturilor

COTIDIANUL SPORTULUI ROMANESC

Sâmbătă, 9 Iulie 1938

ABONAMENTE:
Pe un an . . . . . LEI 1000
Pe șase luni . . . . . » 500
Instituțiuni, Cluburi și Proprietari » 2000
Un număr vechiu . . . . . » 4

PUBLICITATEA DUPA TARIF

TELEFON: Direcția . . . 3,26,60; Administrația . . 3,26,60; Redacția . . . 3,26,09

Comentarii - concluzii - anticipări

Eșecul dela Toulouse și victoriile românești în C.E.C.

de AL. MUNTEANU

Nu s'a stins încă ecoul superb al celor două victorii românești în «Cupa Europei Centrale». Ripensia a eliminat pe A. S. Milano. F. C. Rapid, care se reîntorsese dela Budapesta cu o situație aproape imposibilă, s'a debarasat de Ujpest. De prima gogoriță a echipelor românești, destinate să joace în «Cupa Europei Centrale».

Iată două victorii superbe, în fața cărora, entuziasmul sportivilor români a prins dimensiuni neobișnuite, dar explicabile.

Nu s'a stins încă ecoul acestor două victorii. A început însă să prindă consistență o întrebare pe care am auzit-o de foarte multe ori: cum se explică succesul echipelor românești, o lună după lamentabilul insucces al echipei noastre naționale la Toulouse?

Intrebarea este justă. Căci, într'o lună — o lună călduroasă, cu o arșiță insuportabilă — nu se poate ameliora forma unor jucători într'atât, încât dela o dezolantă înfrângere în fața Cubei, să ajungă la victorii admirabile asupra unor formații de club cari — noi aceia cari am văzut echipa Cubei, o știm foarte bine — sunt infinit superioare echipei care a eliminat România, la Toulouse, din Campionatul mondial de football.

In fond, dacă socotiți atent, Ripensia și F. C. Rapid, au furnizat numeroși jucători echipei noastre naționale dela Toulouse.

Linia de mijlocași a Rapidului, este linia de mijlocași a echipei noastre naționale. Aripa Moldoveanu—Bogdan a fost aripa echipei noastre naționale, dela Toulouse. Pavlovici, Buerger și Chiroiu au fost terțetul nostru defensiv din matchul cu Cuba. Dobay a jucat deasemeni la Toulouse... ca și Bindea.

Cum se poate explica deci că o combinată Ripensia—Rapid căreia i s'au adăugat alți câțiva jucători buni, a putut pierde în fața Cubei, în timp ce Ripensia și F. C. Rapid — separate — au putut învinge pe Ujpest și A. S. Milano, a căror potență se găsește, repet, cu mult peste nivelul aceleia pe care a arătat-o la Toulouse, reprezentativa Cubei?

Intrebarea aceasta și-a mai găsit câteva explicații în coloanele ziarului nostru: lipsa de pregătire, extenuarea pricinuită de un program oficial prea lung, neprimenirea cadrelor... Sunt, în aceste explicații, motive reale ale înfrângerii noastre dela Toulouse. Dar, nu sunt toate motivele. Cu intențiunea de a menaja anumite vanități de porțelan, sau din pricina unei documentări incomplecte, presa noastră n'a pus accentul pe cea mai importantă cauză — poate — a înfrângerii noastre dela Toulouse.

Noi nu avem vanități de menajat. Scrisul nostru n'a cunoscut niciodată o astfel de îngrădire. Noi n'avem scuza unei documentări incomplecte.

Am văzut matchul echipei noastre naționale, la Toulouse. Am văzut, apoi, matchurile dela Paris. Am putut verifica, deci, insuficiențele echipei noastre naționale, și le-am putut compara cu pregătirea celorlalte echipei naționale, trimise să reprezinte diverse țări, în ultimul campionat mondial de football.

Pe temeiul acestor constatări și comparații, noi nu ne putem ascunde sub paravanul unei ipocrizii care n'a răzbit niciodată în cariera noastră de ziariști, și nu avem dreptul să tăinuim o mare lacună a echipei noastre naționale, ce se cere neapărat rezolvată.

Cine a fost la Paris și a văzut finala care a opus pentru «Campionatul mondial de football» reprezentativa Italiei și echipa națională a Ungariei, a fost izbit de un amănunt foarte interesant: în momentul când ultimul fluer al arbitrului a oficializat înfrângerea Ungariei, jucătorii italieni n'au așteptat să mulțumească salvelor de aplauze pornite să-i felicite din întinsul unor tribune umplute de 70.000 spectatori. Au avut un singur obiectiv: d. Vittorio Pozzo, selecționeurul unic al Italiei. L-au strâns în brațe, l-au sărutat și l-au purtat pe sus, ca pe un trofeu de mare preț.

Aceasta în momentul când d. Albert Lebrun, președintele Republicei franceze aștepta în tribuna oficială, să predea, odată cu felicitările Franței, Cupa Mondială câștigătorilor ei.

Iată dovada unei legături sufletești între oficiali și jucători, al cărei tâlc se va vedea mai jos.

D. Gaston Barreau, selecționeurul unic al Franței — tot atât de iubit de jucători — n'a părăsit echipa pe care o formase, o singură clipă. A stat tot timpul lângă ea, s'o controleze, s'o încurajeze, să-i dea sfaturi și îndrumări...

Au urmat oficialii cari au însoțit echipa noastră națională la Toulouse, aceiaș cale de apropiere sufletească necesară într'un match care se câștigă și cu tehnica, dar și cu sufletul?

Nici gând.

In ziua matchului cu Cuba, echipa noastră națională a mâncat însoțită numai de d. Costel Rădulescu, managerul echipei naționale. Nici un oficial n'a stat cu ei la masă să-i încurajeze, să le controleze dejunul, să le dea sfaturi și îndrumări.

Iar după amiază, echipa națională a României, cu pregătirea sufletească zdrențuită avea să pună o pată gravă pe prestigiul footballului românesc.

Iată o gravă lacună, care explică în bună măsură insuccesul nostru dela Toulouse. Fiindcă — repetăm — matchurile unei echipe naționale sunt câștigate și cu posibilitățile technice, ale jucătorilor, dar și cu pregătirea sufletească.

Ne-a lipsit la Toulouse un Vittorio Pozzo sau un Gaston Barreau. In lipsa lor, jucătorii noștri s'au lăsat moleșiți și au jucat cu o lipsă de convingere profund regretabilă și de neiertat, dar în parte și consecință a lipsei de apropiere sufletească dintre conducători și echipă.

Trei oficiali români au însoțit echipa națională în Franța, în timp ce echipa italiană venise cu un singur oficial — cu selecționeurul său unic — dar își adusese în schimb, doi antrenori și trei manageri. Chiar echipa Cubei, a venit în Franța cu un antrenor.

Echipa noastră n'a avut la Toulouse nici măcar un antrenor, lucru ce mi se pare de mai mare importanță decât prezența oricărui oficial.

Am văzut matchul Ripensia—A. S. Milano.

Ripensiștii au reușit să elimine pe milanezi. Au avut, pentru această ispravă de mare preț, calități technice și tactice, indiscutabile. De acord. Dar au avut și un prețios sprijin moral în d. dr. Cornel Lazăr, președintele Ripensiei, care nu s'a despărțit o singură clipă de jucătorii săi, cărora le-a servit un confort moral necesar înaintea matchurilor mari, pe cari i-a stimulat și controlat.

D. Lobey, vice-președintele clubului și-a părăsit câteva zile importante și grele atribuțiuni în Capitală pentru a asista la greul match și a aduce îmbărbătarea sa echipierilor Ripensiei. D. Berger — celălalt vice-președinte al Ripensiei a venit deasemeni la Milano.

Iată o nouă explicație — poate, cea mai importantă — a înfrângerii echipei noastre naționale, la Toulouse.

Ceiace n'au găsit jucătorii echipei noastre naționale la conducătorii «Federației române de football» cari i-au însoțit în Franța, au găsit la conducătorii grupărilor lor.

Din pricina acestei diferențe, au câștigat matchurile pentru «Cupa Europei Centrale», dar au pierdut matchul cu Cuba, deși echipa Cubei a furnizat jocul unei echipe din divizia secundă a României și aproape aceiași jucători au luptat pe ambele fronturi.

Va găsi conducerea Federației române de football» prilej de bune învățăminte în precizările acestea?...

Doliul sportului francez

Intreaga presă pariziană deplânge moartea Suzannei Lenglen „regina tennisului“

„O tânără fată care a știut să ridice tennisul la nivelul artei...“

Marii campioni despre cariera dispărutei

Sportul francez este în doliu. Suzanne Lenglen, marea campioană de tennis — regina sportului alb, cum era numită — nu mai este. Ea a murit de o groaznică boală la domiciliul din str. Jean Paul Laurens din Passy

Suzanne Leglen era bolnavă de mai multe zile. In ultimul timp a fost supusă unei transfuzii, care i-a ameliorat puțin starea de anemie. Efectele binefăcătoare de transfuzie au dispărut însă încetul cu încetul.

Noaptea de Duminecă spre Luni a fost cea mai gravă și în zori s'a pier-

(Continuare în pag. 2-a)

Prodigioasa carieră a Suzannei Lenglen. Sus: In 1914, cu Wilding; mijloc: cu Hellen Wills Moody; jos: par teneră a regelui Gustav al Suediei.

Pe urmele lui Lindbergh

Căp. PAPANA așteaptă autorizația de decolare pentru a-și lua sborul peste Atlantic

Bi-motorul Barkley-Gron a fost încercat pe distanța New-York — Miami 2000 km.

Ziarul nostru a fost singurul care a anunțat ieri — stârnind o vâlvă explicabilă — că raidul transoceanic al căpitanului Papană a fost pus la punct, și că data decolării va fi anunțată în curând.

D-na Papană, excelenta sportivă și distinsa soție a căpitanului Papană, a avut gentilețea să ne furnizeze câteva informațiuni noui, privitoare la raidul transoceanic al soțului său.

Prevenită de 10 zile din America, pe bordul transatlanticului polonez «Batori» care a ancorat la Gdynia, de unde d-na Papană a venit în Capitală cu automobilul, distinsa noastră interlocutoare se găsește în posesia câtorva informațiuni recente, de mare însemnătate.

— «Soțul meu, ne-a spus d-na Papană, a terminat într'adevăr pregătirile pentru zborul transoceanic pe care îl intenționează. A renunțat la avionul «BELLANCA», un excelent avion, care însă i s'a părut nepotrivit pentru zborul său de-asupra Oceanului, și și-a comandat un avion bi-motor «BARKLEY-GRON», de câte 430 de cai putere fiecare motor.

(Continuare în pag. IV-a)

„Popolo d'Italia“ și genialitatea footballului

Presa italiană, după grandiosul succes repurtat de echipa națională «azzura» la cupa mondială, nu se poate mângâia cu ideia că una din cele patru echipe italiene a fost eliminată în primul tur al C. E. C.

Ar fi trecut poate mai ușor peste acest accident dacă F. C. Milan ar fi fost învins de o echipă cehă sau maghiară din fruntea clasamentului. Dar de o echipă românească? Ce reprezintă oare, ca prestanță, footballul românesc, care la cupa mondială a fost depășit de echipa cu cel mai slab football al turneului: Cuba...

Iată, dar, ce scrie «Popolo d'Italia» oficiosul d-lui Mussolini:

«Invingând net, Milano a rămas totuși eliminat și lucrul acesta este cu atât mai neplăcut cu cât românii nu meritau o asemenea satisfacție.

«Echipa lor nu cunoaște încă alte reguli de joc; e un amestec de jucători cari joacă la întâmplare, cu o metodă de o modestie și o monotonie exasperantă, fără cea mai mică sclipire de clasă sau de genialitate».

Este, desigur, adevărat. Milano a câștigat net, dacă net se poate numi un scor de 3—1. După acelaș criteriu însă, Ripensia a câștigat și mai net primul match, căci a învins cu 3—0. Ori, în matchurile C. E. C. examenul unei echipe și al unei performanțe nu se face unilateral, ci trebuie să cuprindă și turul și returul.

In ce privește jocul Ripensiei, *«amestecul de jucători cari joacă la întâmplare...»* el a avut, totuși, o metodă. Bună sau rea, dar o metodă care a dus la rezultatul urmărit: *calificarea Ripensiei în cel de al doilea tur al C. E. C.*

E adevărat că nu am atins încă înălțimea uluitoare a footballului italian. Dar e bine să se știe că footballul nostru are câtvea echipe cu care ne putem prezenta ori și unde, fără riscul de a fi dezonorați.

Dacă Ripensia a juat la Milano *«cu o metodă de o modestie și o monotonie exasperantă»*, noi nu putem uita că, la 26 Iunie, pe stadionul din București, F. C. Milan a fost echipa care a jucat fără metodă și fără nimic din preciziunea și din genialitatea footballului italian — și că echipa care a dat dovadă de genialitate, pregătind și apoi fructificând un moment de dezorganizare al adversarului, a fost Ripensia.

Incăodată: în C. E. C. se joacă după sistemul tur și retur. O performanță trebuie să fie apreciată prin ansamblul a două rezultate. Dacă admirabilii noștri confrați dela «Popolo d'Italia» ar fi judecat ambele matchuri, ar fi ajuns, fără îndoială, la concluzia că Ripensia s'a calificat pe merit, — cum a fost, de altfel, realitatea.

Se pare însă că nu toți confrații italieni au văzut la fel.

Iată, bunăoară, cum interpretează «Gazzetta dello Sport», cele două succese românești, sub semnătura d-lui Erberto Levi:

«Impresia realizată de echipele române este demnă de semnalat. Participând cu două formații, a trecut cu amândouă în turul secund al competiției, depășind toate așteptările susținătorilor lor. Semnalăm că footballul din această țară este în progres, semnalăm deasemeni că propaganda internațională, pe care, mai presus de toate, o face Cupa Europei Centrale, își dă cu repeziciune roadele.»

Ion Vornic

F. C. Rapid sosește azi la Genova

și va face un antrenament de condiție

In cursul dimineții de astăzi va sosi la Genova echipa F. C. Rapid, care Duminică va întâlni în cadrul Cupei Europei Centrale, echipa Genova 93.

Feroviarii vor fi găzduiți la hotel Astoria, iar în cursul după amiezii vor face un ușor antrenament pe terenul Genova, unde se va disputa Duminică matchul.

La Genova, Rapidul va utiliza aceiași formație care a dispus la București de Ujpest cu 4-0. In felul acesta, Negru și Costea, cari au făcut deasemeni deplasarea la Genova, vor rămâne rezerve.

La 14 și 15 August

Un mare eveniment atletic

Matchul Germania - Statele Unite

In zilele de 14 și 15 August se va disputa la Berlin pe stadionul olimpic, matchul de atletism dintre reprezentativele Germaniei și Statelor Unite.

Această întâlnire corespunde cu cel mai mare eveniment atletic al anului.

Combatanții vor arunca în luptă următoarele echipe:

100 m.: B. Johnson, P. Walker.
200 m.: C. Jeffrey, P. Walker.
400 m.: J. Herbert, R. Mallott.
800 m.: H. Borek, J. Marion.
1500 m.: C. Beetham, B. Rideoret.
5000 m.: W. Mehl, G. Rice.
10.000 m.: W. Mehl, G. Rice.
110 m. garduri: A. Tolmich, F. Wolcatt.
400 m. garduri: J. Borican, J. Patterson.
Inălțime: G. Cruter, M. Walker.
Lungime: B. Ancefield, M. Nutting.
Prăjină: G. Vasoff, C. Warderdan.
Triplu salt: H. Neil, H. Kent.
Greutate: F. Ryan, W. Watson.
Disc: P. Levy, P. Zagor.
Suliță: W. Sooper, W. Wattson.
Ciocan: I. Folwarthny, W. Lynch.
4x100: Johnson, Walker, Greer, Jeffrey.
4x400: Mallott, Herbert, Millers, Paterson.

GERMANIA

Scheusing și Kersch la 100 m.
Beckermann și Hornberger la 200 m.
Linhoff și Robens la 400 m.
Harbig și Eichberger la 800 m.
Harbig și Eichberger la 800 m.
Stadler și Boettscher la 1500 m.
Syring și Ostertag la 5 și 10 km.
Wegener și Kupmann la 110 m. garduri și ciocan.
Weinkoetz și Martens la înălțime.
Long și Leichum la lungime.
Sutter și Proksch la prăjină.
Woelke și Lampert la greutate.
Schraeder și Lampert la disc.
Stoeck și Busse la suliță.
Kersch, Hornberger, Neckermann și Scheuring la 4x100.
Linnhoff, Robens, Hollnig și Blazejezak la 4x400.

ERI PE T. C. R.

Campionatele naționale de tennis au început

Multe absențe și puține matchuri interesante. Concursurile continuă azi.

Campionatele naționale de tennis din acest an se dispută pe terenurile T. C. R.-ului, cu aceiași concurenți — minus d-ra Somogyi — cu aceleași obiceiuri vechi în ce privește modificarea ulterioară a tragerilor la sorți și cu același minim, dar credincios public.

Intâlnirile pentru toate probele erau fixate pentru orele 16. Cu multă bunăvoință s'au început abia la orele 17,40. Deși târziu începute, au fost mulți concurenți— mai ales ieșenii cari nu s'au prezentat.

Din matchurile jucate, unul singur a fost mai interesant. Schmidt a trebuit să apeleze la toate cunoștințele sale spre a putea învinge pe Halmi, un jucător care se ostenește pentru orice mingi și care a beneficiat de căderea întunericului, fapt ce indispune enorm pe adversar.

Este foarte adevărat că diferența dintre combatanți a existat tot timpul, însă pe teren elanul lui Halmi a avut multe succese momentane.

La întâlnirea Rurac — Racoviță, nu s'a putut vedea o înverșunare prea mare, fapt care aureolase acest match în precedentele întâlniri, ci mai mult o resemnare din partea lui Racoviță și un joc bine inspirat la Rurac. Elevul lui Ilie este în mare progres și ceeace ne bucură este faptul că Rurac e în continu progres technic.

Invinsul nu a arătat nimic frumos, având un stil greșit cu un forhand defectos și o proastă condiție fizică.

(Continuarea în pagina 2)